

Nr 44.

Ankom till riksdagens kansli den 13 december 1941 kl. 4 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående ändring i vissa delar av förordningen den 13 december 1940 (nr 1000) om allmän omsättningsskatt, m. m.

I en den 21 november 1941 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 342, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade:

1) Förslag

till

förordning angående ändring i vissa delar av förordningen den 13 december 1940 (nr 1000) om allmän omsättningsskatt.

Härigenom förordnas, att 1, 5, 18 och 19 §§ samt anvisningarna till 1 § förordningen den 13 december 1940 om allmän omsättningsskatt skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges:

1 §.

Allmän omsättningsskatt skall, med undantag varom i 2 § förmäles, utgå till staten

c) vid yrkesmässig försäljning av butikshandelsvaror i andra fall än ovan sägs; dock skall, vid annan försäljning än å auktion, skatt ej utgå när försäljningen sker till återförsäljare;

d) vid yrkesmässig försäljning av varor, som icke äro att hänföra till butikshandelsvaror men som äro avsedda för någons personliga bruk och bekvämlighet eller eljest ämnade att utgöra någons personliga lösegendom; dock skall, vid annan försäljning än å auktion, skatt ej utgå när försäljningen sker till återförsäljare;

e) vid uttag — — — med rörelsen;

5 §.

Allmän omsättningsskatt — — — ägt rum.

Vid försäljning i kommission anses kommissionären såsom säljare. Vid försäljning å auktion skall dock icke auktionsförrättaren i denna sin egen-
skap anses såsom säljare.

18 §.

Där allmän — — — Kungl. Maj:t föreskriver.

Uppgår ej överskjutande beloppet eller detta belopp jämte annat, sam-
tidigt debiterat belopp till en krona, må länsstyrelsen förordna om avkort-
ning.

Har skattskyldig — — — om restitution.

19 §.

Kungl. Maj:t förordnar en för hela riket gemensam nämnd (*centrala om-
sättningsskattenämnden*) med uppgift att

dels, efter framställning från skattskyldig eller när anledning därtill eljest
uppkommer, meddela bindande förklaring beträffande frågan huruvida viss
vara eller visst slag av varor skall i beskattningshänseende hänföras till bu-
tikshandelsvaror eller ej samt beträffande frågan huruvida viss vara är att
hänföra till något av de i 2 § 1 mom. a) eller b) angivna varuslagen,

dels, efter — — — denna förordning.

Nämnden skall — — — delar gälla.

Anvisningar

till 1 §.

1. Med *varor* — — — för handen.
2. Försäljning — liksom — — — s. k. avbetalningsköp.
3. Med *butik* — — — till allmänheten.
Såsom *med* — — — eller utomhus.

Allenast den omständigheten att lokal användes för försäljning å auktion
skall icke medföra, att lokalen anses såsom butik eller därmed likartat för-
säljningsställe.

Till *butikshandelsvaror* — — — icke utgöra butikshandelsvara. Såsom
butikshandelsvaror skola på grund härav räknas exempelvis burfåglar och
akvariefiskar, person- och lastautomobiler, omnibusar, motorcyklar, moto-
rer för motorfordon, kylskåp, redskap och verktyg av olika slag, mjölkskum-
ningsmaskiner, symaskiner, skriv- och räknemaskiner samt andra utensilier
för kontorsbruk ävensom möbler. Däremot skola — — — och tegel.

4. Beträffande innebörden — — — av privata förbrukare.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1942.

2) Förslag

till

förordning angående beräkningen av allmän omsättningsskatt i vissa fall.

Härigenom förordnas, att förordningen den 25 maj 1941 (nr 252) angående skattesatsen för den allmänna omsättningsskatten beträffande vissa varor icke skall äga tillämpning med avseende å ändrings-, förbättrings-, underhålls- eller rengöringsarbete å vara, som i förordningen avses, samt att från de slag av skodon, beträffande vilka allmän omsättningsskatt jämlikt nämnda förordning skall utgå med högre skattesats än fem procent, skola undantagas dels barnskodon dels ock ytterskodon, i vilka jämte gummi ingår spånadsvara, innehållande konstsilke.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1942.

I det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet har föredragande departementschefen inledningsvis erinrat om, att redan under den förberedande handläggningen av förslaget till förordning om allmän omsättningsskatt förutsatts, att de brister, som kunde vidlåda förslaget, finge avhjälpas i den mån erfarenhet vunnits om de med denna skatteform förknippade problemen.

I skrivelse den 2 april 1941, nr 147, har riksdagen, under återopande av bevillningsutskottets, av riksdagen godkända betänkande nr 9, anhållit att Kungl. Maj:t ville låta verkställa utredning om ändring av förenämnda förordning i de delar, som berörts i betänkandet, och därvid beakta vad i betänkandet anförts samt snarast möjligt för årets riksdag framlägga de förslag, vartill utredningen kunde föranleda.

I bevillningsutskottets förenämnda betänkande behandlades två skilda grupper av frågor, nämligen å ena sidan vissa spørsmål angående urvalet av skattepliktiga varor samt angående utformningen av begreppet återförsäljare i förordningen och å andra sidan frågan angående den centrala omsättningsskatte-nämndens befogenheter och organisation samt vissa därmed sammanhängande spørsmål.

Beträffande frågorna om utformningen av begreppet återförsäljare samt rörande omsättningsskattenämndens befogenheter och organisation m. m. har departementschefen i den nu förevarande propositionen upplyst, att dessa frågor varit föremål för närmare utredning. Av skäl, som i propositionen angivas (sid. 5—7), har departementschefen emellertid förklarat sig icke vara beredd att redan nu framlägga förslag till lösning av dessa frågor.

I ovannämnda betänkande hade behandlats frågan om eventuellt undantag från skatteplikt beträffande apoteksvaror. Departementschefen har funnit de skäl, omsättningskattenämnden i avgivet yttrande anfört mot den ifrågasatta skattebefrielsen, böra tillmätas avgörande betydelse, och sålunda ansett sig icke böra framlägga något förslag i ämnet (se propositionen sid. 19—20).

Propositionen avser allenast vissa detaljspörsmål rörande omsättningskatten. Beträffande motiveringen för förslagen ävensom innehållet i de yttranden, som avgivits över förslagen, tillåter sig utskottet att hänvisa till vad departementschefen anfört i statsrådsprotokollet. Redogörelsen härutinnan återfinnes under följande rubriker å nedan angivna sidor i propositionen:

Viss utvidgning av omsättningskattenämndens befogenhet att meddela bindande förklaringar (s. 8—9),

Försäljning av varor å auktion (s. 9—15),

Vissa ändringar i anvisningarna till 1 § omsättningskatteförordningen (s. 15—18),

Ifrågasatta undantag från skärpt omsättningskatt (s. 21—25), samt

Uppbörd av omsättningskatt (s. 25).

Utskottet.

Mot de i propositionen framlagda förslagen till ändringar i förordningen om allmän omsättningskatt samt till förordning angående beräkningen av sådan skatt i vissa fall har utskottet intet att erinra.

I propositionen har departementschefen upplyst att, därest de förordade ändringarna i omsättningskatteförordningen beträffande försäljning av varor å auktion genomföras, departementschefen har för avsikt att senare föreslå Kungl. Maj:t att med tillämpning av 6 § i sistnämnda förordning medgiva generell befrielse från eller återbäring av omsättningskatt i samtliga fall, där skatt för försäljning å auktion utgått eller skolat utgå efter annat beräkningsätt än det, som de nya bestämmelserna föranleda. Enligt den i utsikt ställda åtgärden skulle sålunda en skattskyldig, som vid försäljning av varor å auktion redan uttagit omsättningskatt, där sådan enligt det föreliggande förslaget icke skall utgå, äga återfå skatten även om — såsom i många fall torde kunna antagas bliva förhållandet — säljaren icke kommer att återbetala skatten till köparna av varorna, oaktat skatten erlagts av köparna. Enligt utskottets mening är en sådan anordning mindre tillfredsställande. Inom utskottet har därför ifrågasatts, huruvida icke frågan om återbäring i det nu antydda fallet borde göras beroende av särskild framställning från den skattskyldige. För bifall till framställningen borde därvid fordras, att den skattskyldige förebringade synnerliga skäl för sin ansökan. Ehuru utskottet saknar anledning att taga slutlig ståndpunkt till detta spörsmål, anser utskottet likväl de inom utskottet framförda synpunkterna på denna fråga böra bringas till Kungl. Maj:ts kännedom.

I samband med det föreliggande förslaget till ändring av 18 § i omsättningskatteförordningen har utskottet uppmärksammat det fall, då skattskyldig under beskattningsåret inbetalat skatt med högre belopp än denne enligt taxeringsnämnds eller prövningsnämnds beslut skall erlagga. Enligt 18 §

andra stycket i gällande förordning åligger det i dylikt fall länsstyrelsen att utan särskild ansökan föranstalta om restitution av beloppet. Arbetet härmed torde kunna bli tämligen betungande för länsstyrelserna. I följd härav lära vissa länsstyrelser hava övervägt att gottskriva den skattskyldige det överskjutande beloppet såsom förskott å nästkommande års skatt i stället för att restituera beloppet. En sådan anordning finner utskottet vara praktisk och lämplig, då fråga är om sådana skattskyldiga, som under taxeringsåret alljämt äro pliktiga att erlægga omsättningskatt. Då det torde kunna antagas, att denna fråga kan ordnas under hand mellan länsstyrelsen och den skattskyldige, anser sig utskottet för närvarande icke böra föreslå någon ändring i gällande bestämmelser på denna punkt.

Slutligen vill utskottet understryka angelägenheten av, att innebörden av de i propositionen framlagda författningsförslagen på lämpligt sätt bringas till de skattskyldigas och allmänhetens kännedom.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 342, antaga de vid propositionen fogade förslagen till

1) förordning angående ändring i vissa delar av förordningen den 13 december 1940 (nr 1000) om allmän omsättningskatt, samt

2) förordning angående beräkningen av allmän omsättningskatt i vissa fall.

Stockholm den 16 december 1941.

På bevillningsutskottets vägar:

A. J. BÄRG.

Närvarande:

från första kammaren: herrar *Johan Bårg, Elon Andersson**, friherre *Lagerfelt, Sköldén, Frans Ericson, Axel Ivar Anderson**, *Robert Berg, Heüman, Franzon** och *Sandström*; samt

från andra kammaren: herrar *Hagberg* i Malmö, *Hammarlund, Olsson* i Gävle, *Sandberg**, *Persson* i Undersvik*, *Falk, Sundström* i Skövde, *Henriksson, Ohlsson* i Kastlösa* och *Bladh*.

* Icke närvarit vid justeringen av betänkandet.

Reservation

av herr *Sundström* i Skövde.